

יהושע פרק ה'

- א. "ימה":
"ולא היה בם עוד רוח":
בצד מערב
רוח גבורתם סרה מהם.
- ב. "חרבות צורים":
"שנית":
וְזוּ הַפַּעַם
סכינים חדים עשויים מצור שהיא אבן קשה.
שמלו כבר בליל יציאתם ממצרים קהל גדול יחד,
השנית.
- ג. "גבעת הערלות":
ד. "זוה הדבר":
לירש את
ואתה את בריתי
כן נקרא המקום על שם ברית המילה.
וְזוּ סִיבַת הַדָּבָר.
על ידי דיבור מל אותם, אמר להם סבורים אתם
הארץ ערלים? לא כך נאמר לאברהם
תשמור.
- ה. "כי מלים היו":
שהיו פחות
"לא מלו":
כל אותם שיצאו ממצרים היו מולים קודם (אלו
מעשרים במעשה המרגלים)
מפני סכנת הדרך.
- ו. "עד תם":
ז. "ואת בניהם הקים תחתם":
ואת הבנים שהקים ד' תחת אבותיהם המתים.
עד כלות
- ח. "וישבו תחתם":
"עד חיותם":
ישבו במקום ששם מלו
עד הרפאם.
- ט. "גלותי":
"חרפת מצרים":
"גלגל":
הסירותי
התרשלותם במצות מילה
גלותי
- י. "עשו את הפסח":
יא. "מעבור הארץ":
"ממחרת הפסח":
"קלוי":
אחר המילה - שנאמר כל ערל לא יאכל בו.
מתבואת הארץ
ממחרת חג הפסח
שבליים צלויות באש

י.ב. "וישבות": פסק
"ממחרת": ט"ז בניסן, לאחר הקרבת העומר.

י.ג. "ביריחו": ליד יריחו
"שלופה": מוצאת מן התער
"לצרינו": לאויבינו

י.ד. "שר צבא ד'": מלאך ד' לעזור במלחמה
"אל פניו": על פניו
"של": הסר.